

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין פה.

עין משפט
נר מצוה

בז א מיי פ"ג מהל'
עירובין הלכה כג
טוש"ע א"ח סי' שטו סעיף
ב:
ז ב מיי שם הלכה ז'
טוש"ע שם סעיף ג:

רבינו חננאל

בור (שאין) [שבין] שתי
חצירות, מופלג מכותל
זה בארבעה ומכותל זה
בארבעה, והבור באמצע
הסימטא. זה מוציא זיו כל
שהוא ומכלא זה מוציא
זיו כל שהוא ומכלא. ורב
יהודי דיריה אמר אפי'
קניא, דיי לו. אמר אביי
הא דרב יהודי דשמואל
היא, דאי דרב הא אמר רב
אין אדם אוסר על חברו
דרך אויר ואפי' קניא לא
צריך. ודייק מיהא דאמר
שמואל היא. זה מוציא
זיו כל שהו ומכלא.
טעמא דאפי' זיו הא לא
אפי' זיו אסור למלאות.
מאי טעמא חבירו שיש
לו רשות באויר האי
סטא אוסר עליו, ש"מ
אדם אוסר על חברו
דרך אויר. ודייקין לרב
מיהא דאמר שתי חצירות
ושלש חורבות ביניהן, זה
משמש (לה) בסמוך לו
על ידי זריקה וזה משמש
בסמוך לו על ידי זריקה.

בור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' בו'. פירש בקונטרס
שיש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין לוירין פתוחין לו
והבור באותו הפסק זה מוציא זיו כל שהוא עד לצדו ומכלא דרך חלונו
וכן זה דכיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום
שיהא רשות לשניהן צמצוי נמי
ליכא שאין לוירין פתוחין לו לנלאת
ולצא בגגל ואין משתמשין צו אללא
דרך אויר וצדין הוא דלפילו זיו נמי
לא ניצעי אללא משום היכר בעלמא
שלא ישתמשו ברשות אחרת של שנים
בלא עירוב מש"ה מתקני הכא
פורתא ולרב לא צריך שום תיקון
לאין אדם אוסר על חברו דרך אויר
ורש"י דאמר רב נחמן אמר שמואל גג הסמוך
לרשות הרבים צריך סולם להחירו
דילמא כדרב פפא אללא מוציא זיו
כל שהוא ומכלא וזה מוציא זיו כל שהוא
ומכלא טעמא דאפי' הא לא אפי' אמרינן
אדם אוסר על חברו דרך אויר ורב מהיכא
אילימא מהא א שתי גזוזמראות זו למעלה
מזו עשו מחיצה לעליונה ולא עשו מחיצה
לתחתונה שתיהן אסורות עד שיערבו ו אמר
רב הונא אמר רב לא שנו אלא בסמוכה
אבל במופלגת ארבעה עליונה מותרת
ותחתונה אסורה דלמא שאני הכא דכיון
דלזה בוריקה ושלישול ולזה בשלישול
להוריה בלזה בוריקה ולזה בפתח דמי אלא
מהא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב
אמר רב = שני בתים ושלוש חורבות ביניהם
זה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה
וזה משתמש בסמוך שלו על ידי זריקה
והראב"ע

זור שבין שתי חצירות מופלגת מכותל זה ד' בו'. פירש בקונטרס
שיש בין שתי חצירות כעין מצוי קטן ואין לוירין פתוחין לו
והבור באותו הפסק זה מוציא זיו כל שהוא עד לצדו ומכלא דרך חלונו
וכן זה דכיון דמופלגת ד' לא שלטי ציה לאסור זה על זה ומשום
שיהא רשות לשניהן צמצוי נמי ליכא
שאין לויריהן פתוחין לחצר לנלאת
ולצא בגגל ואין משתמשין בכך אללא
דרך אויר. וצדין הוא דזיו נמי לא
ליצעי אללא משום היכר בעלמא שלא
ישתמשו ברשות אחרת של שנים בלא
עירוב משום הכי מתקני הכא פורתא
ודכותה אחרת רב טעמא דצבת צפרק
הזורק (ד' ק:) ספינה רב הונא אמר
מוציא קניא זיו כל שהוא ומכלא
ומוקמינן לה התם דלזיו אללא היכר
בעלמא דלא לייתי לטלטולי מוכרמלית
אחרת לרה"י ויס לגבי מילוי ס"ל
דלאו כרמלית היא אללא קרקעיתא
אבל אוירא דמיא מקום פטור הוא
דמיא כמאן דליתנהו דמו: אפי'נו
קניא. דלא מינכר כולי האי שרי:
והא דרב יהודה. דבעי תיקון כל
שהוא: דשמואל היא. משמואל רביה
גמר לה דלצריך תיקון קלת: דאי
דרב. דהוה נמי רביה מיניה לא
גמר לה דהא אין אדם אוסר על
חבירו בתשמיש מופלג כזה שצריך
לזרוק לני צאור ד' טפחים ואפילו

(א) [לקמן פת. ג] (ב) [לעיל
פת. ג] (א) [לקמן פת. ג:]
(ד) [לקמן פת. ג] (ה) [לקמן
דף פו. א] (ו) [דף פו. א] (ז) [דף
ע. ג:]

הגהות הב"ח

(א) הש"י ד"ה זור וכו'
דמופלג ארבע' הוי:
(ב) ד"ה אללא בסמוכה וכו'
אללא בהמשכה דמתן:
(ג) תוס' ד"ה שני וכו' ואינו
רגיל צמצוי זה ולכן:

גליון הש"ס

גמ' א"ל אביי לר"י האי
דר"י דשמואל היא. לעיל
דף ז ע"א נכונת דף י"ח
ע"א מכותות דף י"ב ע"ב:

הבור להצר מציאין דרך מלמעלה מ"י דהוי מקור פטור דלאמרינן
במעמטין בשני בתים משני נדי רשות הצידי דמותו לזרוק מזה לזה:
ד"למא בדרב פפא. בזומתא וסודרא מעיקרא סלקא דעתיה
דאיירי צמשאות כבדים דלותן אין רגילין להתקרב
לבתים דמשמשין בגג ע"י זריקה כגון אותם שמפשיטין משאות
בנקלות על כתפיהם וכשרוצים לכחף מכתפיהם על הגג ויש הפסק
ד' מן האויר ולגג ומשני בזומתא וסודרא שהוא דבר קל ורגילין
להתקרב לכותל ולא היו דרך אויר:

שני בתים ושלוש חורבות ביניהם. פירש בקונטרס שאין לחורבות
בעלים אללא בני הבתים האלה משמע דלצד דלס דלס יש להם
בעלים דאוסרין אותם הבעלים על בני הבתים אע"ג דאינם אוסרין
את החצר ואת המצוי שפתוחין להם דק"ל כרבי יהודה דצית התבן
אינו אוסר ובפירקין א נמי פסקין כר"ש דלמר דירה בלא בעלים לא
שמה דירה מכל מקום בתוכה מיהא אסור לטלטול ובסוף הדר (נעיל
ד' עה.) פירש כן בדיהא גבי דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחורבה
שיאנה והרי רשות אחרת היא שיש לה בעלים וצמצוי לא נשתתפה
שאינה אוסרת כרתיה לעיל א אינה אוסרת אללא מקום דירה בלבד
דהיינו מקום פיתא או מקום לינה והא דשרינן הכא להשתמש בסמוך
לו אע"ג שיש לחבירו כמו כן חלק בה אינו אוסר על זה כיון שגם לזה
יש חלק בה דשניהם שותפים בשלשתן ואינם אוסרין זה על זה
את הסמוכים כיון דהוי לזה תשמישו צנחא ולחבירו צקשה ובשתי
גזוזמראות דסוף פירקין עשו לתחתונה סילקו נפשייהו מעליונה ואין
אוסרין את העליונה אף על פי שעשו אותה צתופות ויש להם
חלק בה ואין נרתא לר"י לעשות דירה בלא בעלים דירה לחלואין
לאסור לטלטל בתוכו ואור"י דהא דאמרינן בסוף הדר דילמא אתי
לאפוקי מאני דבתים לחורבה מיירי בחורבה הפתוחה לצית ומיירי
שאותו צית פתוח לצד אחר ואינו רגיל צמצוי א ולכן אין המצוי
ניתר בלתי וקורה משום צית אללא משום חורבה ומיירי שפיר
הכא בחורבות שיש להם בעלים וכיון דלא דיירי צהו לא אסרי:
לימא

קניא לא צריך: ודשמואל מהיכא. מאיזו מימרא דשמואל סלקא
דעתיה דלא צי למשעו דרב יהודה מדשמואל גמר לה. סלקא דעמך
השתא דכי שמעה אצ"י להא דרב יהודה מילתא צאנפי נפשיה שמעה
אמר רב יהודה זור שבין שתי חצירות מופלגת ארבעה מכאן ומכאן זה
מוציא קנה כל שהוא ומכלא וכו' ולא שמעה בדיהא הא דשמואל דאי
עלה דהא דשמואל דזיו כל שהוא שמעה אצ"י להא דרב יהודה מאי
צביעי לן דשמואל מהיכא הא הכא אשמעינן שמואל בדיהא דבעי
תיקון: צריך סולם קבוע. ואי לא בני רה"ר אסרי עליה דרך אויר
שאין גג זה רצו לתשמישן אר"כ וזרקין עליו שום דבר דסתם רה"ר
איכא חפוי סמוך לכתלים ומתרחקים על כרחן: דילמא כדרב
פפא. שתשמיש גמור הוא להן בזומתא וסודרא [פד]: אללא מהא בו'.
דאצ"י שמעה לרב יהודה אמילתיה דשמואל והכי קאמר אצ"י הא
דבעי רב יהודה קניא משמואל גמר לה דבעי תיקון ואתא לאשמעינן
דשמואל רביה לאו זיו דוקא אמר דכיון דלא בעי זיו ד' דהא זיו
כל שהוא אמר יליף רב יהודה מיניה דה"ה לקניא: ודרב מהיכא.
שמעינן דאין אדם אוסר על חבירו דרך אויר: אללא צמוכה. שאין
עליונה משוכה מכנגד התחתונה צמשן הכותל ד' טפחים ואע"ג
דגבוהה ממנה עשרה רב טעמיה דלמר [פג]: לזה בשלשול ולזה בוריקה
שניהן אסורין דתשמיש דשלשול וריקה חשיב תשמיש אצל במופלגת
מכנגדה ד' כיון דאין לתחתונה כאן אללא תשמיש מופלג צמשן זהו
אויר ולאו תשמיש הוא. לא מנינו לשון הפלגה צ"ס בגבוהה אללא
(ט) צמשכה דמתן צמתיתין [שס] צד"א צמוכה בו': שאני הכא דיון דלוח.
בוריקת אויר וריקת גובה ושלשול ולזה בשלשול לחודיה שמשלשול
דלי לים: גלוגה צפחה וזה בוריקה דמי. אצל גבי זור דשניהן שוין
בהפלגה לעולם אימא לך דאסרי: וג' חורבות ציניהן. מחיצות פרוצות
זו לזו ואין צפן לוירין ואין להן בעלים אללא בני הבתים האלו ויש
חלונות צבתים פתוחין לחורבה: זה משמש. בחורבה הסמוכה לו
דרך חלונות ע"י זריקה הואיל ואין לו צה תשמיש גמור בחול שאין
לה פתח פתוח לה אללא חלון אין פירצת המחיצה אוסרת ומותר
להשתמש בכולה והוא אינו יכול להשתמש דרך חלון למרחוק אללא
ע"י זריקה וחבירו אינו אוסר עליו ואע"פ שמשמש צה בחול בוריקה זורק דרך אויר
איר שאין לו עליו תשמיש אללא ע"י אויר אצל צמוכה לחבירו לא שמשם
אפילו בוריקה הואיל ויש לחבירו צה תשמיש נוח בשלשול סמוך לחלונו:
ואמצעי

איר שאין לו עליו תשמיש אללא ע"י אויר אצל צמוכה לחבירו לא שמשם
אפילו בוריקה הואיל ויש לחבירו צה תשמיש נוח בשלשול סמוך לחלונו:
ואמצעי